

Osm vysokomýtských kickboxerů se zúčastnilo mezinárodního turnaje v kickboxu Slovak Open 2016, který se konal od 19. do 21. února v Banské Bystrici. Podařilo se jim vybojovat 3 zlaté, 2 stříbrné a 3 bronzové medaile. Nejúspěšněji si vedl Adam Pánek, který získal 3 zlaté medaile. Zprávu trenéra Martina Viktorina z turnaje si můžete přečíst [ZDE](#) .

Zpráva z mezinárodního turnaje v kickboxu Slovak Open 2016

Jako již tradičně jsme ani letos nemohli chybět na mezinárodním turnaji v kickboxu nazvaném Slovak Open 2016, který se konal ve dnech 19 - 21. 2. 2016 v Banské Bystrici na Slovensku. Tento rok na turnaji padl rekord v počtu závodníků, a to jak z České republiky, tak i ten celkový! Český národní tým byl zde sestaven z více jak 100 závodníků v celkovém počtu 320 startů v různých věkových a váhových kategoriích v disciplínách K1, Fullcontact, Lightcontact, Kick Light a Points fighting. Celkem se zúčastnilo turnaje 829 bojovníků z 9 zemí. Z Falconu Kickbox Vysoké Mýto bylo vysláno celkem 8 statečných bojovníků, kterým se podařilo získat 3x zlato, 2x stříbro a 3x bronz.

Začnu šampionem, který mě svým výkonem nikterak nepřekvapil, protože moc dobře vím, co Adam dokáže. Své soupeře a diváky ale překvapil značně. Adam Pánek je čerstvým juniorem, protože dovršil 16 let a svůj talent dokázal proměnit nejen v juniorské, ale i v seniorské kategorii (mužích), kam jsem Adama nasadil z důvodu přípravy na MS juniorů WAKO, které se koná v Irsku letos v srpnu. Tato taktika se mi osvědčila i u Martina Viktorina ml., který zápasil v seniorech už od 15 let a jsem přesvědčen, že i u Adama to bude mít pozitivní vývoj. Celkem měl tento náš bojovník tři starty a to junioři Kick Light, Lightcontact a v mužích Kick Light, vše ve váze +94 kg.

Adam se ujal role šampiona se ctí! Dokázal získat ve všech třech startech zlato, tedy hattrick. Jeho výkon a bojovnost byla na velmi dobré úrovni! Například ve finále v mužích dokázal porazit i dlouholetého reprezentanta, který se vyznačuje svou tvrdostí, technickou vyspělostí a především nasbíranými zkušenostmi, nicméně ani tyto dispozice nedokázaly vzdorovat našemu borci, který ve svých pouhých 16 letech dokázal vyhrát i nad tak těžkým soupeřem.

Tuto těžkou úlohu s úspěchem plnil na velkých turnajích vždy Martin Viktorin ml., který má letos do května závodní pauzu z důvodu jiného boje nazvaného „zkouška z dospělosti - maturita“ s následující přípravou na přijímací zkoušky na vysokou školu. Martin trénuje dál, protože nás čeká na konci roku ME WAKO v Turecku a také v Řecku, nicméně už v té nejtěžší, tedy seniorské kategorii. Věřím, že zkoušku z dospělosti dokáže také vyhrát a zdárně splní podmínky pro přijetí na vysokou školu, abychom se mohli opět věnovat tomuto sportu, ve kterém je Martin velkým talentem.

Šestnáctiletý Patrik Lopour (junioři do 94 kg) byl poprvé na velkém turnaji a poprvé získával zkušenosti z těžkých bojů jak v Lightcontactu, tak v Kick Lightu. Patrik bojoval tak, jak jsem předpokládal. Ukázat všem, že se jen tak nevzdá a to se našemu borci povedlo. Získal v obou disciplínách stříbrnou medaili, a pokud vydrží jeho nadšení a zároveň pokora a slušnost, kterou Patrik bezesporu má, tak bychom mohli získat dalšího šampiona v těžké váze.

Petr Dvořáček (starší žáci do 69 kg) získal v Kick Lightu bronzovou medaili a musím konstatovat, že zcela zaslouženě. Jeho soupeři jsou sice váhou na stejné úrovni, nicméně velmi často mají výškovou převahu. To nás ale nezaskočilo a až teprve v semifinále dokázal bojovník z Litvy zastavit našeho zástupce klubu o pouhé dva body. Rád bych uvedl i tu skutečnost, že Litevec celou kategorii nakonec vyhrál, takže nám chyběl opravdu krůček k tomu získat další zlatý trumf.

Jiří Vaněk (junioři do 74 kg) a Martin Michálek (muži nad 94 kg), který byl poprvé na turnaji tohoto typu, si nevedli vůbec špatně! Jirka se od posledního turnaje posunul směrem dopředu a Martin se musí poučit (jako každý kdo začíná a nejen kdo začíná, ale i ti pokročilí) z vlastních chyb, ze kterých se učíme všichni včetně trenérů. Bez toho to prostě nejde! U obou chválím houževnatost a vůli něco dokázat a to je základní kámen všeho, tak snad jim to vydrží, aby všem dokázali, že na to mají. První kroky už učinili, když se oběma na tomto velkém turnaji zablýskl na hrudi bronz.

Adam Stráník a Martin Janecký (junioři do 69 kg) jsou ostřílení borci, kteří si nenechají ujít jediný turnaj a ve většině případů si odvezou nějakou tu trofej, nicméně tady jsme měli trochu smůlu na los do prvních zápasů, kde jsme museli bojovat pokaždé s celkovým vítězem kategorie a ten nám nedovolil stát na „bedně“, ale co nám dovolil, bylo odnést si zkušenost, kterou společně proměníme v náš prospěch do dalších turnajů.

Jakub Dolanský (junioři do 79 kg) je začátečník, ale v boji se ukázal, jako by jím nebyl. Měl těžké soupeře, kteří nás nepustili do bojů o cenné kovy, nicméně jim náš junior nenechal nic zadarmo. Chválím Jakuba za dlouhé přesné direkty a také za bojového ducha, kterého prokázal i tím, že s nakopnutým stehenním svalem dokončil zápas, aniž by dal soupeři najevo sebemenší záminku tohoto hendikepu.

Závěrem bych rád zopakoval mou filozofii. Pokud se chceme posouvat směrem vzhůru, tak to

se zkušenějšími závodníky jde vždy lépe - a to i na úkor prohry! Jak jinak si uvědomit a objevit své chyby a slabiny, než s lepším soupeřem. Na tom slabším se to nikdy nedozvíme a to, že nevyhrají turnaj, neznamená vůbec nic. Poučím-li se a začnu pracovat na tom, co mě oslabuje, tak to už znamená mnoho.

Máme skvělý klub a partu v něm. Co víc si přát.

Gratuluji a děkuji za vás, že jste!

Martin Viktorin st.

